

К.с.-г. н. Приймак В.В.

Херсонський державний університет, Україна

Досвід минулих поколінь у застосуванні перших апаратів штучного виведення курчат

Завдяки науці птахівництво перетворилося з допоміжної галузі у високорозвинену найбільш наукоємну галузь [1-3].

Знання досвіду минулих поколінь розвитку аграрної науки, зокрема різних галузей тваринництва, набуває особливого інтересу, і на сучасному рівні є актуальним придбання наукових історичних здобутків у різних її галузях [3].

Розвиток зародка в яйці, явище природне і належить до найважливіших, цікавих і дивовижних.

У 1777 р. з'явився перший інкубатор, названий винахідником його Боккеменом "Еккалеобсоном". За цим приладом з'явився цілий ряд інших: Офеле, Кантело, Філіпа, Баумейєра, Арну-Рульє, Вуагельє, Хірсона та інших [3, 5, 7, 9].

Вивчення штучного висиджування курчат багато років привертало увагу Баумейєра і нарешті привело до досягнення мети, завдяки самостійним дослідженням і багаторазовим спостереженням. Для цього він вивчав розвиток зародка в яйці і був переконаний, що вивчення внутрішньої будови яйця є необхідним для птахівників [7, 8].

Апарат Баумейєра (рис. 1) пристосований для висиджування 1100-1200 яєць, які кладуться в апарат один раз на тиждень, в такій кількості, в якій встигли їх підготувати. Він розділений на 24 відділення, кожне на 50 яєць, яйця лежать між каучуковими трубками, в яких протікає вода.

Нагрівання проводиться коксом, а через брак його бурим вугіллям або торфом, при цьому, за рахунок спеціального пристосування, температура ніколи

не стає вище 32°C. Піч наповнюється паливом два раз на день і влаштована дуже просто, що неуввага чи недогляд опалювача не може мати шкідливого впливу на підтримки потрібної температури в апараті [3, 4, 6].

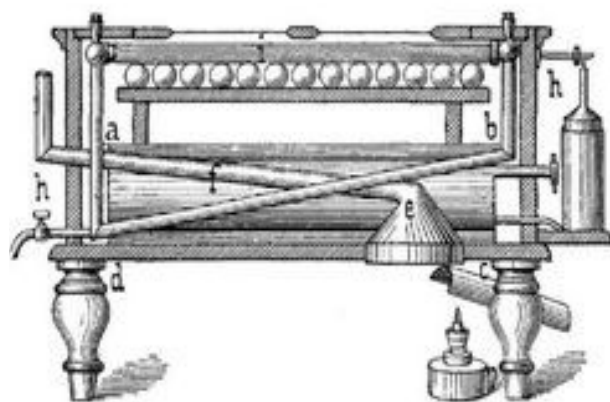

Fig. 3.

Рис. 1. - Апарат Баумейєра

Баумейєр не мав у Дрездені достатньо місця для виведення великої кількості курчат, і змушений був закрити свій заклад штучного виведення курчат, згодом він мав намір перевести його в село, інші справи перешкодили йому здійснення задуманого. Але при цьому він, не гублячись спорудив кілька таких закладів в інших місцевостях і потім ще брав і замовлення по виведенню курчат. Виведені ним штучним способом курчата перебували на птахівничих виставках у Дрездені і Герлиці і отримали безліч почесних відгуків [3, 6].

Незважаючи на геніальність винахідників і зручність придуманих ними апаратів і бездоганне уміння ними користуватися, при цьому спостерігалися дві основні незручності, а саме високою собівартістю апаратів і труднощі подальшого вирощування курчат. Так апарат Баумейєра і установка його обходиться не дешевше ніж 200-300 руб.

В Англії та Америці було придумано ще кілька приладів. Американські прилади настільки прекрасні і досконалі, але при цьому дуже складні у своїй будові і відрізняються своєю дороговизною. Істотна відмінність їх у наявності різноманітних вентиляторів, які регулюють температуру. У Франції птахівництво не настільки було розвинене, і ні в одній газеті чи журналі не можна було зустріти про штучне виведення курчат [1, 7].

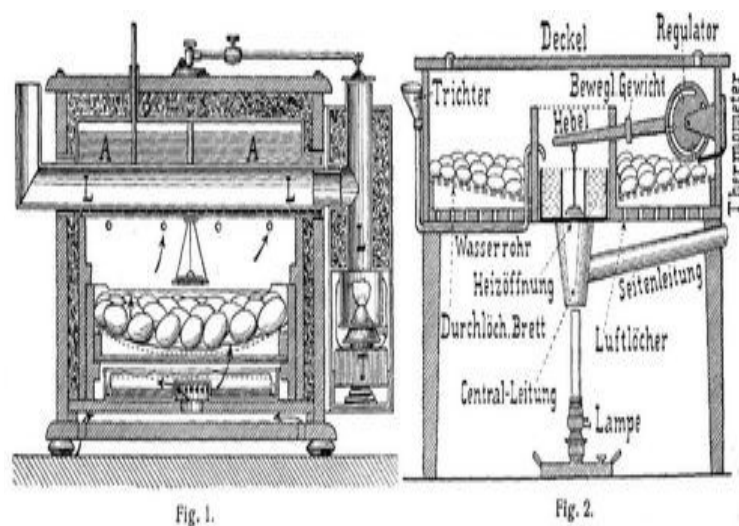

Рис. 2. - Фіг. 1. Інкубатор Хірсона "Чемпіон" (розріз). Фіг.2. Інкубатор Хиллера.

На той період сотні людей вже користувалися інкубаторами з постійним та незмінним успіхом. Але не зважаючи на це, ще багато хто не вірив в досконалість інкубаторів [10].

В результаті досліджень було простежено в історичному аспекті основні тенденції штучного виведення пташенят. Проведені дослідження дозволили зробити такі висновки:

- серед апаратів перше місце, безперечно, належало дрезденському аптекарю Баумейеру, якому після багатьох праць, зусиль і витрат, вдалося нарешті усунути всі недоліки, подібних приладів і побудувати такий апарат в якому могла абсолютно надійно виводитися велика кількість курчат.

Література:

1. Бондаренко О.М. Історія розвитку птахівництва на Полтавщині (кінець ХІХ – початок ХХ століття) // ВІСНИК Полтавської державної аграрної академії . - 2010. - №2. - С.87-92.
2. Васильєва О.О. Історія та перспективи розвитку фазанівництва в галузі птахівництва України / О.О. Васильєва // Вісник Полтавської державної аграрної академії. - 2009. - №2. -С. 58 -62.
3. Вертійчук А.І. Наука у птахівництві в небезпечній фазі /

А.І.Вертійчук // Ефективне птахівництво. - 2012. - № 2(86). - С. 8-11.

4. Елагин П.Н. Об условиях разведения домашней птицы в России. - СПб., 1889. - С.176-188.

5. Искусственный вывод цыплят. // Секретный экономъ, художникъ, ремесленникъ и заводчикъ или полное собрание редких, полезных, новейших открытий и секретов. – Часть первая. – СПб: Типография Губернского правления, 1809. – С. 234-313.

6. Мариуца-Гринёва М.Н. Первая беседа по птицеводству. 15 марта 1898г. – Киев, 1898. – С.3-5.

7. Примак О.І. Історія становлення та розвитку наукових основ автоматизації технологічних процесів у птахівництві: дис... канд. с.-г. наук: 07.00.07 — НААНУ ДНСГБ. - Київ, 2007. - 173 с.

8. Присяжнюк М.В. Наукове забезпечення розвитку українського тваринництва у 20-х роках ХХ століття / М.В. Присяжнюк; НААН, ДНСГБ; наук. ред. В.А.Вергунова. - К., 2011. - 259 с.

9. Райт. Л. Практическое птицеводство / [перев. И.И.Абозина]. - Москва: Изд. “Народной библиотеки”, 1892. - С.110-124.

10. Эттель Р. Практическое руководство к разведению домашней птицы как то: кур, цесарок, индеек, голубей, фазанов, уток, гусей и лебедей. / [переработано Я.Калинским]. – С.Петербург: Издание Товарищества “Общественная польза”, 1873. – С.34-53.